

Verslag van de 5de rit:

De Kempenroute MTCO 2022, 37ste seizoen

Datum: zondag 29 mei 2022

Aantal motoren: 7

Aantal personen: 7

Km's: 223

Mile's: 138,57

Bij het opstaan vanmorgen was het al te zien, de dag zou niet zonder regen verlopen. Als we geluk hadden, zo liet buienradar zien, zouden we droog vertrekken, dus niet. Klokslag half tien begon het te regen. Op voorhand al de regenjas aangetrokken, eigenlijk meer voor de kou.

Toch werd het snel weer droog en we arriveren droog bij de eerste koffiestop. Maar niet voordat we enkele omleidingen en wegverleggingen hebben moeten trotseren. Toch maar eens gaan denken om een nieuwe kaartversie op de navigatie te zetten want er is in korte tijd toch wel heel veel veranderd in het Brabantseland.

Maar goed. "De Overkant" in Riel is toch pas om elf uur open en na alle strubbelingen komen we precies om elf uur daar aan. Koffie en warme chocomel wordt besteld. Je kan nu wel zien wie er een gezonde levensstijl op nahoud en geen gebak besteld!!!

Vanuit Riel gaan we richting de Achtzaligheden.

"Acht Zaligheden (oorspronkelijk: Selligheden) is de van oorsprong spottende benaming voor een achttal van oudsher armoedige en op -sel uitgaande dorpen uit de Noord-Brabantse Kempen. Het betreft de plaatsen: Duizel, Eersel, Hulsel, Knegsel, Netersel, Reusel, Steensel en Wintelre".

In Eersel hebben ze, om deze armoede te symboliseren, "De Contente Mens".

De Contente mens is een beeldje van Richard Bertels uit ca. 1957. Het bevindt zich in het centrum van de Nederlandse plaats Eersel, in de Kempen, op de Markt bij de Mariakapel onder de oude boterlinde. Het beeldje van de "Contente mens" is het symbool geworden voor de Kempische volksaard. De Kempenaar moest vroeger hard werken voor weinig geld. Hij klaagde echter niet, was tevreden met het weinige wat men had en nam het leven zoals het was. Nog steeds geniet men in de Kempen van al de goede dingen des levens en is men uitermate "content".

Maar naast elke contente mens staat een pront vrouwke.

Ook in Eersel op de markt te bewonderen.

De route brengt ons ook naar het vliegveld Eindhoven Airport, in de volksmond Vliegveld Welschap, net zoals Airport Breda in de volksmond Vliegveld Seppe heet. Het zonnetje schijnt inmiddels maar het is nog steeds fris.

In Steensel, bij eetcafé Lekkerrr, strijken we neer op het overdekte terras voor de lunch. Het is maar goed dat het overdekt is want we zijn nog maar net klaar met eten en staan op het punt van vertrek of de regen valt met bakken naar beneden. Maar even wachten tot het droog wordt.

Het wordt droog en we stappen op om de route te vervolgen. Richting Valkenswaard-Dommelen, om weer te ervaren dat het tijd wordt om de navigatie te update. Wat kan er in korte tijd een verandering in het wegennet worden aangebracht. Maar we komen eruit en in Bergeijk komen we weer op de route en rijden vandaaruit naar de geplande laatste stop in Hooge-Mierde. We nemen op het terras plaats onder 'n parasol want het begint weer te miezeren. Nadat we met enige moeite de bediening toch op het terras hadden gekregen met de bestelde drankjes, gaan we aan de laatste 65 kilometer beginnen. Nog een stukje door België, waar we gauw onze benzine-tanken volgooien en dan naar vliegveld Seppe waar de route eindigt.

We zijn inmiddels doorgewaaid. Kees bedankt iedereen voor zijn en haar gezelschap en gezelligheid en het meerijden en bedankt mij voor het voorrijden.

Ondanks alles was het toch een gezellige dag en een mooie motorrit. Toch weer stukjes ertussen die me niet bekend voorkwamen ofschoon ik de omgeving in de Kempen toch aardig goed ken.

Over veertien dagen, zondag 12 juni, staat de route naar Schouwen-Duiveland op het programma. Allemaal tot dan.

Groetjes Hanny